

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg har også holdt meget tæt kontakt med NEFCO og NEFCO's ledelse gennem direktør Harro Pitkänen, og jeg må bare sige, at den fremstilling, som ministeren giver, altså ikke svarer til NEFCO's egen vurdering af mulighederne for at fortsætte deres virksomhed. Og med det kendskab jeg har til de fire øvrige regeringer, er det heller ikke på nogen måde mit indtryk, at pengene sidder løst i lommen på dem, sådan at hvis der var penge nok i NEFCO, ville de bevilge for en kommende 3-års-periode, for en kommende programperiode.

Så ministeren står med en holdning, der er i modsætning til fire andre regeringers og i modsætning til den ekspertise, der skal forvalte det her. Ministeren er i gang med at melde Danmark ud af et vigtigt nordisk miljøsamarbejde. Det er ikke acceptabelt, og jeg håber, der vil være et flertal her i Folketinget, der vil være parat til at træffe en anden beslutning, eller sagt på en venligere måde: hjælpe ministeren med at træffe en klogere beslutning, som han efterfølgende vil blive glad for.

Så vi vil gerne hjælpe ministeren i forhold til finansministeren, hvis det er der, problemet ligger.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg takker for miljøministerens konstatering af, at der ikke er tale om konkurrenceforvridning i forhold til EU. Det synes jeg er en væsentlig konstatering.

I relation til de tre baltiske lande er det jo bekendt, at der har været en del førtiltrædelsesmidler, altså før de tre baltiske lande bliver medlem af EU, har der været en del penge også på miljøområdet. Mit spørgsmål er følgende: Har den danske regering overvejet med hensyn til førtiltrædelsesmidlernes bortfald, nye EU-midlers tilkomst, den nordiske indsats osv., om den samlede danske indsats i forhold til de baltiske lande på miljøområdet med de beslutninger, regeringen lægger op til, er uændret økonomisk, ringere økonomisk, eller får de baltiske lande mere økonomisk? Har man været enig i den overvejelse?

Et sidste, lille spørgsmål er, om ikke ministeren lægger vægt på, når man træffer beslutninger i de nordiske lande og i Nordisk Råds sammenhæng, at det er fem lande, der når til konsensus og enighed, og at man holder meget, me-

get få afstemninger om de konkrete projekter. Er det ikke af værdi for den danske regering også at kunne se en enighed dér frem for at gå ene-gang?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstod ministerens svar sådan, at ministeren mente, at der stadig var store miljøproblemer i de baltiske lande og Rusland, men at ministeren åbenbart mente, at der kom så store midler fra EU til de baltiske lande, at det slet ikke var nødvendigt med midler fra de nordiske lande læn-gere, og at Rusland ikke rigtig var i stand til overhovedet at have miljøprojekter nok til at opfange midlerne fra de nordiske lande.

Det forstår jeg ikke helt, når man tager i betragtning, som ministeren også selv sagde, hvor stort Rusland egentlig er. Selv om vi så kun taler om Nordvestrusland og den del, som Nordisk Råd arbejder i, er det dog et betragteligt område med ganske betragtelige miljøproblemer og rigeligt at tage fat på med de beskedne midler, vi trods alt i den sammenhæng har fra de nordiske lande.

Igen mangler jeg lidt at få svaret på, hvorfor Danmarks holdning afviger så meget fra de øvrige regeringers i de nordiske lande, og hvorfor den danske regering så ikke forsøger at nå frem til en samlet holdning fra de nordiske landes side, i stedet for at man bare ensidigt melder sig ud af samarbejdet.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil starte med at svare fru Line Barfod. Vi har sådan set forsøgt på, om vi kunne nå til et kompromis. Jeg har også mødtes og talt med miljøministrene. Der har jeg så også sagt, at set fra vores vindue er der ingen grund til, at vi fortsætter efter 2003 med at betale yderligere midler ind, for de nye lande, som kommer ind i EU nu, har jo tegnet sig for den betydeligste del af hele miljøudviklingsfondens projektportefølge. Derfor vil det også kunne mærkes i efterspørgslen af miljøfondens midler, at de lande falder bort. Det vil også uden tvivl begrænse behovet for at tilføre fonden yderligere midler. Der er det, jeg siger, at så er det Rusland, der er tilbage, og her må vi stille krav om, at Rusland også deltager med øget egenfinansiering i det.

Så jeg mener bestemt, at det er et spørgsmål om at gå ind og vurdere det her og så også sam-